

Пантелеймон Куліш – це не просто історик, письменник або фольклорист. Він – символ української національної свідомості, відданий захисник культурної спадщини, який своїм життям та діяльністю поклав початок новому етапу в розвитку української науки та культури. Його праця нагадує нам про важливість дослідження та збереження культурної спадщини для майбутніх поколінь. Нехай його ім'я завжди залишається в серцях тих, хто прагне розуміти і вивчати багатство української культури.

ЛІТЕРАТУРА

1. Пантелеймон Куліш – першорядна зірка української культури: письменник, видавець, редактор: інформаційно-методичні матеріали до 200-ї річниці від дня народження / укладач Н. І. Фенько; Полтавська обласна бібліотека для юнацтва ім. Олесь Гончара. Полтава, 2019. 16 с.

2. У дорозі до Пантелеймона Куліша: науково-популярне видання. Київ: Видавниче підприємство «Деміур». «Рідна школа», 1999. 25 с.

ПЕРСІ ФОСЕТТ: ВНЕСОК У ДОСЛІДЖЕННЯ АНТРОПОЛОГІЇ ТА АРХЕОЛОГІЇ ПІВДЕННОЇ АМЕРИКИ

Ворона Поліна

Глухівський національний педагогічний університет імені Олександра Довженка
магістрантка

Науковий керівник: Гриценко Андрій Петрович

доктор педагогічних наук, доцент,
завідувач кафедри історії, правознавства
та методики навчання ГНПУ ім. О. Довженка

***Анотація.** Ця стаття присвячена внеску Персі Фосетта у розвиток антропології та археології Південної Америки. Вона оглядає його роль у дослідженні культурних комплексів, таких як Мачу-Пікчу та Інків, у регіоні Анд, а також вказує на його вплив на захист культурних пам'яток та стимулювання інтересу до археологічних артефактів.*

***Ключові слова.** Персі Фосетт, антропология, археология, Південна Америка, Мачу-Пікчу, Інки, дослідження, культурні пам'ятки, захист, внесок.*

У світі археології та досліджень минулих цивілізацій ім'я Персі Фосетта є символом відваги та відданості. Персі Фосетт народився 15 липня 1879 року в Англії. Він вирішив приділити своє життя дослідженню археології та антропології після вивчення наукових робіт видатних вчених того часу. Запалений дослідник вирушив у свої перші археологічні експедиції в Південну Америку в пошуках загадкових цивілізацій, що зникли в безодні часу.

Він був першим європейським археологом, який досліджував Мачу-Пікчу в 1911 році під керівництвом Національної географічної товариства.

У 1897 році, у віці вісімнадцяти років, він приєднався до королівського артилерійського корпусу.

У 1900 році Фосетт взяв участь у Другій бурській війні, де проявив себе як сміливий та відданий вояк. Його здібності були визнані, і він був нагороджений медаллю «За відзнаку» за свою військову службу.

Протягом своєї військової кар'єри Фосетт взяв участь у різних військових кампаніях, включаючи Суданську кампанію 1898 року та Боєрську війну в Південній Африці. Його воєнні діяння відзначалися мужністю та відданістю, що поклав початок його славній кар'єрі дослідника та археолога.

У 1906 році Персі Фосетт очолив свою першу археологічну експедицію до Південної Америки, разом зі своїм асистентом Річардом Беррі та місцевим гідом Хуаном Валенсуелою. Ця експедиція була організована для вивчення археологічних об'єктів та культурних комплексів у регіоні Анд.

Початок експедиції датується 12 травня 1906 року, коли команда вирушила з базового табору в місті Куско, Перу. Під керівництвом Фосетта, вони провели розкопки на деяких археологічних майданчиках, зокрема у долині Інкарачай та у руїнах поселення Вільяракайя [2].

Під час цієї експедиції Фосетт та його команда зробили кілька важливих археологічних відкриттів, включаючи тераси, статуї та інші артефакти, які свідчили про велич і розкіш інкської культури. Ця експедиція поклала початок його славній кар'єрі дослідника та археолога в Південній Америці.

Після успішного завершення першої археологічної експедиції Персі Фосетта до Південної Америки у 1906 році, його роботу дуже високо оцінило Національне географічне товариство. Вони відзначили його мужність, відданість науці та важливий внесок у вивчення археології регіону Анд.

Географічне товариство підтримало Фосетта фінансово та організаційно для подальших досліджень. Вони виділили кошти для наступних експедицій та надали йому доступ до своїх ресурсів та зв'язків для сприяння подальшому науковому дослідженню.

Результатом цієї підтримки було подальше розширення досліджень Фосетта в Південній Америці та його відомі археологічні відкриття, що внесли великий внесок у розуміння історії та культури цього регіону [2].

Персі Фосетт досліджував культуру народів, що населяли регіон Анд в Південній Америці, зокрема інків та інших місцевих цивілізацій. Ці народи відзначалися високим рівнем розвитку в архітектурі, сільському господарстві, мистецтві та релігії.

Інки, наприклад, були відомі своєю досконалою системою терасування, величезними будівлями з величезних кам'яних блоків, таких як Мачу-Пікчу, а також широкою мережею доріг, що перетинали всі їхні землі. Культура інків також відображалася у їхньому мистецтві, яке включало в себе виготовлення кераміки, текстилю та металургії [1].

Фосетт також досліджував рештки інших місцевих цивілізацій, які попереджали інків, таких як чавчилла, насі, тітікака та інші. Його дослідження допомогли розширити наше розуміння про те, як ці цивілізації жили, прогресували та взаємодіяли одна з одною у минулому.

Остання експедиція Персі Фосетта відбулася в 1925 році і була пов'язана з пошуками втраченої цивілізації у районі річки Амазонки, ця подорож стала однією з найвідоміших та найтуманніших в історії дослідницької роботи.

На чолі експедиції стояв сам Фосетт, а його син Джек та друг Ральф Браудерс також приєдналися до команди. Ця група мріяла знайти зниклу цивілізацію, яку Фосетт вважав захоплюючою легендою, але багато вчених та географів вважали її міфом.

Незважаючи на широкий пошук, експедиція зникла безвісти у густому лісі Амазонки. Багато теорій було висунуто щодо їхньої загадкової долі, але жоден слід Фосетта та його товаришів так і не було знайдено. Таємниця їхнього зникнення залишається досі невирішеною [3].

ЛІТЕРАТУРА

1. Купрієнко Сергій Анатолійович. Суспільно-господарський устрій імперії інків Тавантінсуйу. Київ : ЛОГОС, 2013. 20 с.
2. Гран Девід. Загублене місто Z: Повість про одержимість Амазонією. К: 2010. 480 с.
3. David Wallechinsky & Irving Wallace. 1981. History of the Search for Percy H. Fawcett Part 2. 2008.

ДІЯЛЬНІСТЬ ЄВРЕЇВ У ГЛУХІВСЬКОМУ ПЕДАГОГІЧНОМУ ІНСТИТУТІ

Гриценко Віталій

Глухівський національний педагогічний університет імені Олександра Довженка
студент

Науковий керівник: Гриценко Андрій Петрович

доктор педагогічних наук, доцент,
завідувач кафедри історії, правознавства
та методики навчання ГНПУ ім. О. Довженка

Єврейська громада м. Глухова значно постраждала в ході першої світової війни та революційних подій 1918-1919 років, коли скоротилася кількість глухівських євреїв із 6 тисяч до 2500. Особливо постраждала ця етнічна спільнота внаслідок погромів, що були організовані більшовиками в лютому 1918 року та білогвардійськими військами восени 1919 року. До історії єврейської громади м. Глухова в останні роки зростає інтерес [1; 2; 4; 7; 8; 19; 20; 21; 22].

У період Другої світової війни ситуація ще більше загострилася. Відомо, що членів семітської народності неодноразово розстрілювали німецько-нацистські загарбники в урочищі Борок. Їх кількість у Глухові знову значно скоротилась [11, с. 74-85].

В таких умовах кількість євреїв у Глухові у післявоєнні роки була незначною. Однак вони й надалі продовжували дотримуватись традицій та працювати на різних посадах. Значна когорта глухівських євреїв працювали вчителями та викладачами. Історія Глухівського національного університету значно досліджена [3; 5; 6; 9; 10; 14; 15; 16; 17], однак, вченими не достатня увага зосереджена аналізу етнічної складової викладачів закладу вищої освіти.

Після демобілізації з 1 вересня 1946 р. на посаду викладача фізкультури Глухівського учительського інституту був зарахований Герш (Гершія) Гершович